

32003L0096

31.10.2003

JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE

L 283/51

DIRECTIVA 2003/96/CE A CONSILIULUI
din 27 octombrie 2003
privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității
(Text cu relevanță pentru SEE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 93,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European,

întrucât:

- (1) Domeniul de aplicare al Directivei 92/81/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind armonizarea structurilor accizelor la uleiurile minerale ⁽¹⁾ și al Directivei 92/82/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind apropierea legislativă a ratelor accizelor la uleiurile minerale ⁽²⁾ se limitează la uleiurile minerale.
- (2) Absența dispozițiilor comunitare care să impună o rată minimă a impozitării la electricitate și la alte produse energetice decât uleiurile minerale poate afecta buna funcționare a pieței interne.
- (3) Buna funcționare a pieței interne și realizarea obiectivelor celorlalte politici comunitare necesită stabilirea la nivel comunitar a unor rate minime de impozitare la majoritatea produselor energetice, inclusiv electricitate, gaze naturale și cărbune.
- (4) Diferențele apreciabile între ratele naționale de impozitare a energiei aplicate de statele membre ar putea afecta buna funcționare a pieței interne.
- (5) Fixarea la nivel comunitar a unor rate minime de impozitare corespunzătoare poate permite reducerea diferențelor actuale între ratele naționale de impozitare.
- (6) În conformitate cu articolul 6 din tratat, cerințele de protecție ecologică trebuie incluse în elaborarea și punerea în aplicare a altor politici comunitare.
- (7) Fiind parte la Convenția cadru a ONU privind schimbările climatice, Comunitatea a ratificat Protocolul Kyoto.

Impozitarea produselor energetice și, dacă este cazul, a electricității, reprezintă unul dintre instrumentele de care se dispune pentru implementarea obiectivelor Protocolului Kyoto.

- (8) Consiliul trebuie să examineze periodic scutiunile, reducerile și ratele minime de impozitare, ținând cont de buna funcționare a pieței interne, de valoarea reală a ratelor minime de impozitare, de competitivitatea întreprinderilor din Comunitate în contextul internațional și de obiectivele mai ample ale tratatului.
- (9) Ar trebui să se acorde statelor membre flexibilitatea necesară pentru a defini și a implementa politici adaptate contextelor lor naționale.
- (10) Statele membre doresc să introducă sau să mențină diferite tipuri de impozitare a produselor energetice sau a electricității. În acest scop, trebuie să se permită statelor membre să respecte ratele comunitare minime de impozitare prin luarea în considerare a sumei totale percepute din toate impozitele indirecte pe care doresc să le aplice (cu excepția TVA).
- (11) Regimul fiscal instituit prin punerea în aplicare a prezentului cadru comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității țin de competența fiecărui stat membru. În această sens, statele membre ar putea decide să nu majoreze sarcina fiscală globală în cazul în care consideră că punerea în aplicare acestui principiu al neutralității fiscale ar putea contribui la restructurarea și modernizarea sistemelor fiscale proprii prin încurajarea unui comportament care să conducă la o protecție sporită a mediului și la o mai bună utilizare a forței de muncă.
- (12) Prețurile produselor energetice reprezintă elemente cheie ale politicilor comunitare privind energia, transporturile și mediul.
- (13) Fiscalitatea determină parțial prețul produselor energetice și al electricității.
- (14) Ratele minime de impozitare trebuie să reflecte poziția competitivă a diferitelor produse energetice și a electricității. În acest sens, ratele minime ar trebui calculate, pe cât posibil, pe baza conținutului energetic al produselor. Totuși, această metodă nu trebuie aplicată carburanților.

⁽¹⁾ JO L 316, 31.10.1992, p. 12, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 94/74/CE (JO L 365, 31.12.1994, p. 46).

⁽²⁾ JO L 316, 31.10.1992, p. 19, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 94/74/CE.

- (15) Posibilitatea de a aplica rate naționale diferențiale de impozitare aceluiași produs trebuie permisă în anumite condiții sau în permanență, cu condiția respectării ratelor comunitare minime de impozitare și a normelor privind piața internă și concurența.
- (16) Întrucât comerțul intracomunitar cu căldură este foarte limitat, impozitarea în aval a căldurii trebuie să rămână în afara domeniului de aplicare a prezentului cadru comunitar.
- (17) Este necesar să se stabilească diferite rate comunitare minime de impozitare în funcție de utilizarea produselor energetice și a electricității.
- (18) Produsele energetice utilizate drept carburanți în anumite scopuri industriale și comerciale și cele utilizate ca păcură se impozitează în mod normal la rate inferioare celor aplicabile produselor energetice utilizate drept combustibil.
- (19) Impozitarea carburantului diesel utilizat de transportatorii rutieri, în special de cei angajați în activități intracomunitare, necesită posibilitatea unui tratament specific, inclusiv măsuri care să permită introducerea unui sistem de taxe de utilizare a infrastructurii rutiere, cu scopul de a limita denaturarea concurenței cu care s-ar putea confrunta agenții economici.
- (20) Statele membre pot fi obligate să stabilească o diferențiere între motorina de uz comercial și motorina de uz privat. Statele membre pot utiliza această posibilitate pentru a reduce diferența dintre impozitarea combustibilului gazos de uz privat utilizat drept carburant și impozitarea benzinei.
- (21) Utilizarea produselor energetice și a electricității de către întreprinderi și utilizarea lor pentru consumul privat pot fi tratate diferit din punct de vedere fiscal.
- (22) Produsele energetice trebuie supuse în principal unui cadru comunitar atunci când sunt utilizate drept combustibil pentru încălzire sau drept carburant. În această privință, excluderea din sfera de aplicare a acestui cadru a produselor energetice și a proceselor mineralogice cu dublă utilizare și utilizate altfel decât drept combustibil sau carburant ține de natura și logica sistemului fiscal. Electricitatea utilizată în mod similar trebuie să beneficieze de un tratament analog.
- (23) Ținând cont de obligațiile internaționale existente și de menținerea poziției competitive a întreprinderilor comunitare, este recomandabilă menținerea în continuare a scutirilor la produsele energetice furnizate pentru navigația aeriană și navigația maritimă, alta decât în scopuri private de agrement, în timp ce statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a limita aceste scutiri.
- (24) Statelor membre ar trebui să li se permită și aplicarea altor scutiri sau a unor rate reduse de impozitare, în cazul în care aceasta nu dăunează bunei funcționări a pieței interne și nu conduce la denaturări ale concurenței.
- (25) În special, producția combinată de căldură și de energie și, pentru a promova utilizarea surselor alternative de energie, formele regenerabile de energie pot beneficia de un tratament preferențial.
- (26) Trebuie stabilit un cadrul comunitar care să permită statelor membre să acorde scutiri sau să reducă accizele astfel încât să promoveze carburanții ecogeni, contribuind astfel la mai buna funcționare a pieței interne și conferind statelor membre și agenților economici un grad suficient de siguranță juridică. Se impune limitarea denaturării concurenței și menținerea unui stimulent pentru producătorii și distribuitorii de carburanți ecogeni prin reducerea costurilor de bază, *inter alia* prin adaptări operate de statele membre ținând cont de modificările de preț la materiile prime.
- (27) Prezenta directivă nu aduce atingere aplicării dispozițiilor relevante din Directiva 92/12/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind regimul general al produselor supuse accizelor și privind deținerea, circulația și monitorizarea acestor produse ⁽¹⁾ și din Directiva 92/83/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind armonizarea structurilor accizelor la alcool și băuturi alcoolice ⁽²⁾, când produsul destinat utilizării, pus în vânzare sau utilizat drept carburant sau de aditiv de carburant este alcoolul etilic definit în Directiva 92/83/CEE.
- (28) Anumite scutiri sau reduceri în nivelul de impozitare se pot dovedi necesare, în special având în vedere armonizarea insuficientă la nivel comunitar, riscurile pierderii competitivității la nivel internațional sau considerațiile de ordin social sau ecologic.
- (29) Întreprinderile care încheie acorduri pentru îmbunătățirea semnificativă a protecției mediului și a eficienței energetice merită o atenție deosebită; printre aceste întreprinderi, cele care sunt mari consumatoare de energie merită un tratament special.
- (30) Pot fi necesare anumite perioade și acorduri de tranziție pentru a permite statelor membre să se adapteze treptat la noile rate de impozitare, limitând astfel eventualele efecte secundare negative.
- (31) Este necesar să se prevadă o procedură care să autorizeze statele membre să introducă, pe o perioadă stabilită, alte scutiri sau rate reduse de impozitare. Aceste scutiri sau reduceri trebuie revizuite periodic.

(1) JO L 76, 23.3.1992, p. 1, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2000/47/CE (JO L 193, 29.7.2000, p. 73).

(2) JO L 316, 31.10.1992, p. 21.

- (32) Trebuie să se prevadă ca statele membre să notifice Comisiei anumite măsuri naționale. Această notificare nu scutește statele membre de obligația de a notifica anumite măsuri naționale prevăzută în articolul 88 alineatul (3) din tratat. Prezenta directivă nu aduce atingere rezultatului oricărei proceduri viitoare cu privire la ajutoare de stat care poate fi adoptată în temeiul articolelor 87 și 88 din tratat.
- (33) Domeniul de aplicare al Directivei 92/12/CEE trebuie extins, dacă este cazul, la produsele și impozitele indirecte reglementate de prezenta directivă.
- (34) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive trebuie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a procedurilor de exercitare a competențelor de punere în aplicare conferite Comisiei ⁽¹⁾,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Statele membre impozitează produsele energetice și electricitatea în conformitate cu prezenta directivă.

Articolul 2

- (1) În sensul prezentei directive, termenul „produse energetice” se aplică produselor:
- (a) incluse în codurile NC 1507–1518, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau carburant;
- (b) incluse în codurile NC 2701, 2702 și 2704–2715;
- (c) incluse în codurile NC 2901 și 2902;
- (d) incluse în codul NC 2905 11 00, care nu sunt de origine sintetică, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau carburant;
- (e) incluse în codul NC 3403;
- (f) incluse în codul NC 3811;
- (g) incluse în codul NC 3817;
- (h) incluse în codul NC 3824 90 99, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau carburant;
- (2) De asemenea, prezenta directivă se aplică:

Electricității incluse în codul NC 2716.

(3) Atunci când sunt destinate utilizării, sunt puse în vânzare sau sunt utilizate drept carburant sau combustibil pentru încălzire, produsele energetice altele decât cele pentru care este precizat un nivel de impozitare în prezenta directivă se impozitează în funcție de utilizarea lor, la rata aplicată combustibilului pentru încălzire sau carburantului echivalent.

Pe lângă produsele impozabile enumerate la alineatul (1), orice produs destinat să fie utilizat, pus în vânzare sau utilizat drept

⁽¹⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

carburant, de aditiv sau în vederea măririi volumului final al carburanților se impozitează la rata aplicabilă carburantului echivalent.

Pe lângă produsele impozabile enumerate la alineatul (1), orice hidrocarbură, cu excepția turbei, destinată să fie utilizată, pusă în vânzare sau utilizată pentru încălzire se impozitează la rata produsului energetic echivalent.

(4) Prezenta directivă nu se aplică:

- (a) impozitării în aval a căldurii și impozitării produselor incluse în codurile NC 4401 și 4402;
- (b) următoarelor utilizări ale produselor energetice și ale electricității:
- produse energetice utilizate în alte scopuri decât drept carburant sau combustibil de încălzire;
 - dublă utilizare a produselor energetice.

Un produs energetic are dublă utilizare atunci când este folosit atât drept combustibil pentru încălzire, cât și pentru alte scopuri decât acela de carburant sau combustibil pentru încălzire. Utilizarea produselor energetice pentru reducerea chimică și în procesele electrolitice și metalurgice este considerată utilizare dublă;

- electricitate utilizată în principal în procesul de reducere chimică, dar și în procese electrolitice și metalurgice;
- electricitate, atunci când reprezintă mai mult de 50 % din costul unui produs. „Costul unui produs” înseamnă achizițiile totale de bunuri și servicii, plus costurile de personal plus consumul de capital fix la nivelul întreprinderii, conform definiției din articolul 11. Acest cost se calculează în medie pe unitate. „Costul electricității” înseamnă valoarea reală de cumpărare a electricității sau costul de producție al electricității dacă este produsă în întreprindere;
- procese mineralogice.

„Procese mineralogice” înseamnă procesele clasificate în nomenclatura NACE la codul DI 26 „fabricarea altor produse minerale nemetalice” incluse în Regulamentul (CEE) nr. 3037/90 a Consiliului din 9 octombrie 1990 privind clasificarea statistică a activităților din Comunitatea Europeană ⁽²⁾.

Totuși, dispozițiile din articolul 20 se aplică acestor produse energetice.

(5) Trimiterile din prezenta directivă la codurile nomenclurii combinate sunt cele care figurează în Regulamentul (CE) nr. 2031/2001 al Comisiei din 6 august 2001 de modificare a anexei I la Regulamentul (CE) nr. 2658/87 al Consiliului privind nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun ⁽³⁾.

⁽²⁾ JO L 293, 24.10.1990, p. 1, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul Comisiei (CE) nr. 29/2002 (JO L 6, 10.1.2002, p. 3).

⁽³⁾ JO L 279, 23.10.2001, p. 1.

În conformitate cu procedura prevăzută în articolul 27, o dată pe an se ia o decizie de actualizare a codurilor din nomenclatura combinată pentru produsele menționate în prezenta directivă. Decizia nu trebuie să atragă după sine modificarea ratelor minime de impozitare aplicate conform prezentei directive, nici adăugarea sau retragerea unor produse energetice sau a electricității.

Articolul 3

Trimiterile din Directiva 92/12/CEE la termenii „uleiuri minerale” și „accize”, în măsura în care se aplică uleiurilor minerale, se interpretează ca incluzând toate produsele energetice, electricitatea și impozitele naționale indirecte menționate în articolul 2, respectiv în articolul 4 alineatul (2) din prezenta directivă.

Articolul 4

(1) Ratele de impozitare pe care statele membre le aplică produselor energetice și electricității enumerate în articolul 2 nu pot fi inferioare ratelor minime de impozitare prevăzute în prezenta directivă.

(2) În sensul prezentei directive, „rată de impozitare” reprezintă suma totală aferentă tuturor taxelor indirecte (cu excepția TVA) calculată direct sau indirect la cantitatea de produse energetice sau de electricitate în momentul punerii în consum.

Articolul 5

Cu condiția de a respecta ratele minime de impozitare prevăzute în prezenta directivă și de a fi compatibile cu legislația comunitară, ratele diferențiate de impozitare pot fi aplicate de statele membre, sub control fiscal, în următoarele cazuri:

- când ratele diferențiate sunt legate direct de calitatea produsului;
- când ratele diferențiate depind de ratele cantitative de consum la electricitate și produsele energetice utilizate pentru încălzire;
- pentru următoarele utilizări: transport public local de călători (inclusiv taxiuri), colectarea deșeurilor, forțele armate și administrația publică, persoanele handicapate, ambulanțele;
- între utilizarea comercială și necomercială, pentru produsele energetice și electricitatea menționate în articolele 9 și 10.

Articolul 6

Statele membre au posibilitatea de a aplica scutirile sau reducerea ratei de impozitare prevăzute în prezenta directivă:

- (a) fie direct,
- (b) fie prin intermediul unei rate diferențiate,
- (c) fie prin rambursarea totală sau parțială a valorii impozitului.

Articolul 7

(1) De la 1 ianuarie 2004 și de la 1 ianuarie 2010, ratele minime de impozitare aplicabile carburanților se fixează în conformitate cu tabelul A din anexa I.

Cel târziu la 1 ianuarie 2012, Consiliul, hotărând în unanimitate după consultarea Parlamentului European, stabilește, pe baza unui raport și a unei propuneri a Comisiei, ratele minime de impozitare aplicabile combustibilului gazos pentru o perioadă suplimentară începând la 1 ianuarie 2013.

(2) Statele membre pot să stabilească o diferențiere între utilizarea comercială și utilizarea privată a combustibilului gazos folosit drept carburant, cu condiția să fie respectate ratele minime comunitare, iar rata stabilită pentru combustibilul gazos folosit drept carburant să nu scadă sub rata națională de impozitare aflată în vigoare la 1 ianuarie 2003, fără a aduce atingere oricărei derogări de la această utilizare stabilită în prezenta directivă.

(3) „Combustibilul gazos de uz comercial utilizat drept carburant” înseamnă combustibil gazos folosit drept carburant în următoarele scopuri:

- (a) transportul bunurilor în contul altor persoane sau în cont propriu, cu autovehicule sau ansambluri de vehicule articulate destinate exclusiv transportului rutier de bunuri și cu o greutate brută maximă autorizată de cel puțin 7,5 tone;
- (b) transportul de călători, regulat sau ocazional, cu un autovehicul din categoria M2 sau M3, definit în Directiva 70/156/CEE a Consiliului din 6 februarie 1970 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la omologarea autovehiculelor și a remorcilor acestora ⁽¹⁾.

(4) Fără a aduce atingere alineatului (2), statele membre care introduc un sistem de taxe de utilizare a infrastructurii rutiere pentru autovehicule sau ansamblurile de vehicule articulate destinate exclusiv transportului rutier de bunuri pot aplica o rată redusă la combustibilul gazos folosit pentru aceste vehicule, care coboară sub rata națională de impozitare în vigoare la 1 ianuarie 2003, atât timp cât sarcina fiscală totală rămâne în linii mari aceeași, cu condiția să fie respectate ratele comunitare minime, iar rata națională de impozitare în vigoare la 1 ianuarie 2003 pentru combustibilul gazos utilizat drept carburant să fie cel puțin de două ori mai mare decât nivelul minim de impozitare aplicabil la 1 ianuarie 2004.

Articolul 8

(1) De la 1 ianuarie 2004, fără a aduce atingere articolului 7, ratele minime de impozitare aplicabile produselor utilizate drept carburant în scopurile menționate în alineatul (2) se fixează conform tabelului B din anexa I.

⁽¹⁾ JO L 42, 23.2.1970, p. 1.

(2) Prezentul articol se aplică următoarelor utilizări industriale și comerciale:

- (a) lucrări agricole, horticole sau piscicole și în silvicultură;
- (b) motoare staționare;
- (c) instalații și utilaje folosite în construcții, inginerie civilă și lucrări publice;
- (d) vehicule destinate utilizării în afara drumurilor publice sau cărora nu li s-a acordat autorizația de a fi utilizate în principal pe drumurile publice.

Articolul 9

(1) De la 1 ianuarie 2004, ratele minime de impozitare aplicabile combustibililor pentru încălzire se fixează conform tabelului C din anexa I.

(2) Statele membre care, de la 1 ianuarie 2003, sunt autorizate să aplice o taxă de monitorizare a combustibilului gazos pentru încălzire pot continua să aplice o rată redusă de 10 euro per 1 000 litri la acest produs. Această autorizație se anulează la 1 ianuarie 2007 în cazul în care Consiliul, hotărând în unanimitate pe baza unui raport și a unei propuneri ale Comisiei, decide în acest sens, după ce a constatat că nivelul ratei reduse este prea scăzut pentru a evita problemele de denaturare a schimburilor dintre statele membre.

Articolul 10

(1) De la 1 ianuarie 2004, ratele minime de impozitare aplicabile electricității se fixează conform tabelului C din anexa I.

(2) Peste ratele minime de impozitare menționate în alineatul (1), statele membre vor avea posibilitatea de a determina baza de impozitare aplicabilă, cu condiția respectării Directivei 92/12/CEE.

Articolul 11

(1) În prezenta directivă, „utilizare profesională” înseamnă utilizarea de către o întreprindere, identificată în conformitate cu alineatul (2), care asigură în mod independent, în orice loc, livrarea de mărfuri și prestarea de servicii, oricare ar fi scopul sau rezultatele acestor activități economice.

Activitățile economice cuprind toate activitățile producătorilor, comercianților și persoanelor care prestează servicii, inclusiv activitățile miniere și agricole și profesiile liberale.

Statele, autoritățile administrative regionale și locale și alte organisme de drept public nu sunt considerate întreprinderi pentru activitățile sau tranzacțiile pe care le desfășoară ca autorități publice. Totuși, când desfășoară astfel de activități sau tranzacții, ele sunt considerate întreprinderi pentru aceste activități sau tranzacții în cazul în care tratamentul ca entități private ar conduce la denaturări semnificative ale concurenței.

(2) În sensul prezentei directive, întreprinderea nu poate fi considerată mai mică decât o diviziune a unei întreprinderi sau o entitate juridică care, din punctul de vedere al organizării, reprezintă o afacere independentă, adică o entitate capabilă să funcționeze prin mijloace proprii.

(3) În cazul unei utilizări mixte, impozitarea se aplică proporțional fiecărui tip de utilizare, deși, în cazul în care fie utilizarea profesională fie cea privată este ne semnificativă, ea poate fi considerată nulă.

(4) Statele membre pot limita domeniul de aplicare a ratelor reduse de impozitare la utilizarea profesională.

Articolul 12

(1) Statele membre își pot exprima ratele naționale de impozitare în alte unități decât cele prevăzute în articolele 7-10, cu condiția ratele corespunzătoare de impozitare, în urma conversiei în aceste unități, să nu se situeze sub ratele minime prevăzute în prezenta directivă.

(2) Pentru produsele energetice specificate în articolul 7, 8 și 9 pentru care ratele de impozitare sunt exprimate în volume, volumul se măsoară la o temperatură de 15 °C.

Articolul 13

(1) Pentru statele membre care nu au adoptat moneda euro, valoarea euro în monedele naționale care trebuie aplicată valorii ratelor de impozitare se fixează o dată pe an. Ratele care trebuie aplicate sunt cele obținute în prima zi lucrătoare din luna octombrie și publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și se aplică de la data de 1 ianuarie a următorului an calendaristic.

(2) Statele membre pot menține valorile de impozitare aflate în vigoare în momentul adaptării anuale prevăzute în alineatul (1) în cazul în care conversia sumelor nivelului de impozitare exprimat în euro ar conduce la o creștere a nivelului de impozitare exprimat în monedă națională mai mică de 5 % sau de 5 euro, reținându-se valoarea cea mai mică.

Articolul 14

(1) Pe lângă dispozițiile generale prevăzute în Directiva 92/12/CEE privind utilizările scutite ale produselor impozabile și fără a aduce atingere altor dispoziții comunitare, statele membre scutesc următoarele produse de la impozitare, în condițiile pe care le stabilesc în scopul de a asigura aplicarea corectă și clară a acestor scutiri și de a preveni fraudă, evaziunea sau abuzul:

- (a) produse energetice și electricitate utilizate pentru a produce electricitate și electricitate utilizată pentru a menține capacitatea de a produce electricitate. Totuși, statele membre pot impozita aceste produse din motive de protecție a mediului, fără a trebui să respecte ratele minime de impozitare stabilite în prezenta directivă. În acest caz, impozitarea acestor produse nu se ia în considerare pentru respectarea nivelului minim de impozitare a electricității prevăzut în articolul 10;

- (b) produse energetice livrate pentru utilizare drept carburant în aviație, cu excepția zborurilor de agrement cu caracter privat.

În sensul prezentei directive, „zboruri de agrement cu caracter privat” înseamnă utilizarea unui aparat de zbor de către proprietarul său ori de către persoana fizică sau juridică ce îl folosește, fie prin închiriere fie prin alte mijloace, pentru alte destinații decât cele de uz comercial, în special altele decât transportul de călători sau de bunuri ori prestarea de servicii plătite sau pentru nevoile autorităților publice.

Statele membre pot limita domeniul de aplicare a acestei scutiri la livrările de carburant pentru avioane (cod NC 2710 19 21);

- (c) produse energetice livrate pentru utilizare drept combustibil pentru navigație pe apele comunitare (inclusiv pescuit), alta decât pentru ambarcațiuni private de agrement, și electricitatea produsă la bordul unei ambarcațiuni.

În sensul prezentei directive, „ambarcațiune privată de agrement” înseamnă orice ambarcațiune utilizată de către proprietarul său sau de către persoana fizică sau juridică ce o folosește, fie prin închiriere fie prin alt mijloc, în alte scopuri decât cele de uz comercial și în special altele decât transportul de călători sau de bunuri sau prestarea de servicii plătite sau pentru nevoile autorităților publice.

(2) Statele membre pot limita domeniul de aplicare a scutirilor prevăzute în alineatul (1) literele (b) și (c) la transportul internațional și intracomunitar. În plus, în cazul în care un stat membru a încheiat un acord bilateral cu un alt stat membru, el poate, de asemenea, să suspende scutirile prevăzute în alineatul (1) literele (b) și (c). În acest caz, statele membre pot aplica un nivel de impozitare inferior nivelului minim stabilit în prezenta directivă.

Articolul 15

(1) Fără a aduce atingere altor dispoziții comunitare, statele membre pot aplica sub control fiscal scutiri totale sau parțiale sau reduceri ale nivelului de impozitare la:

- (a) produsele impozabile folosite sub control fiscal în domeniul proiectelor pilot pentru dezvoltarea tehnologică a unor produse mai ecologice sau în ceea ce privește combustibilii proveniți din resurse regenerabile;

(b) electricitate:

- de origine solară, eoliană, a valurilor, mareelor sau geotermală;
- de origine hidrolică produsă în instalații hidroelectrice;
- produsă de biomasă sau de produse obținute din biomasă;
- produsă de metan emis de mine de cărbune abandonate;
- produsă de pile cu combustibil;

- (c) produse energetice și electricitate utilizate pentru producerea combinată de căldură și energie;

- (d) electricitate produsă din generarea combinată de căldură și energie, cu condiția ca generatorii combinați să protejeze mediul. Statele membre pot aplica definiții naționale ale noțiunii de producție combinată „care protejează mediul” (sau cu randament ridicat) până când Consiliul adoptă în unanimitate, pe baza unui raport și a unei propuneri a Comisiei, o definiție comună;

- (e) produse energetice și electricitate utilizate pentru transportul de bunuri și pasageri pe calea ferată, cu metroul, tramvaiul și troleibuzul;

- (f) produse energetice livrate pentru utilizare drept combustibil pentru navigația pe căile navigabile interioare (inclusiv pescuit), alta decât cu ambarcațiuni private de agrement, și electricitatea produsă la bordul ambarcaunilor;

- (g) gazele naturale din statele membre în care procentul de gaze naturale în consumul final de energie era mai mic de 15 % în 2000;

Scutirile parțiale sau totale sau reducerile se pot aplica pe o perioadă maximă de zece ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive sau până când procentul național de gaze naturale în consumul final de energie atinge 25 %, dacă acest procent este atins mai devreme. Totuși, de îndată ce procentul național de gaze naturale în consumul final de energie atinge 20 %, statele membre în cauză aplică un nivel de impozitare strict pozitiv, care va crește anual pentru a atinge cel puțin rata minimă la sfârșitul perioadei menționate anterior.

Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord poate aplica scutirile totale sau parțiale sau reducerile pentru gazele naturale în mod separat pentru Irlanda de Nord;

- (h) electricitatea, gazele naturale, cărbunele și combustibilii solizi utilizați de gospodăria și/sau organizații recunoscute ca fiind caritabile de către statul membru în cauză. În cazul unor astfel de organizații caritabile, statul membru poate limita scutirea sau reducerea pentru activități private. În caz de utilizare mixtă, impozitarea se aplică proporțional pentru fiecare utilizare. Dacă una dintre utilizări este nesemnificativă, ea poate fi tratată ca fiind zero;

- (i) gazele naturale și GPL utilizate drept carburanți;

- (j) carburanți folosiți în domeniul fabricării, dezvoltării, testării și întreținerii aeronavelor și vapoarelor;

- (k) carburanți utilizați pentru operațiunile de dragare în căile navigabile și în porturi;

- (l) produse incluse în codurile NC 2705 utilizate pentru încălzire.

(2) De asemenea, statele membre pot rambursa producătorului parțial sau integral valoarea impozitului plătit de consumator pentru electricitatea obținută din produsele indicate în alineatul (1) litera (b).

(3) Statele membre pot aplica un nivel de impozitare de până la zero pentru produsele și electricitatea utilizate în lucrări agricole, horticoale, piscicole sau în silvicultură.

Pe baza unei propuneri a Comisiei, Consiliul stabilește, înainte de 1 ianuarie 2008, dacă se anulează posibilitatea de aplicare a nivelului de impozitare de până la zero.

Articolul 16

(1) Fără a aduce atingere alineatului (5), statele membre pot aplica o scutire sau o rată redusă a impozitării sub control fiscal la produsele impozabile menționate în articolul 2 în cazul în care aceste produse sunt alcătuite din unul sau mai multe din următoarele produse sau conțin unul sau mai multe din următoarele produse:

- produse incluse în codurile NC 1507-1518;
- produse incluse în codurile NC 3824 90 55 și 3824 90 80-3824 90 99 în ceea ce privește componentele lor produse din biomasă;
- produse incluse în codurile NC 2207 20 00 și 2905 11 00 care nu sunt de origine sintetică;
- produse obținute din biomasă, inclusiv produse incluse în codurile NC 4401 și 4402.

De asemenea, statele membre pot aplica o rată redusă de impozitare sub control fiscal la produsele impozabile menționate în articolul 2 în cazul în care aceste produse conțin apă (codurile NC 2201 și 2851 00 10).

„Biomasă” înseamnă fracțiunea biodegradabilă a produselor, deșeurilor și reziduuri provenite din agricultură (inclusiv substanțe vegetale și animale), silvicultură și industriile conexe, precum și fracțiunea biodegradabilă a deșeurilor industriale și urbane.

(2) Scutirea sau reducerea impozitării ca urmare a aplicării ratei reduse prevăzute în alineatul (1) nu poate să depășească valoarea impozitării datorate pentru volumul produselor menționate în alineatul (1) prezent în produsele care pot beneficia de reducere.

Ratele de impozitare aplicate de statele membre la produsele care sunt alcătuite din produsele menționate în alineatul (1) sau care conțin aceste produse pot fi mai mici decât ratele minime precizate în articolul 4.

(3) Scutirea sau reducerea impozitării aplicate de statele membre se modifică pentru a ține cont de evoluția prețurilor materiilor

prime, pentru a evita supracompensarea costurilor adiționale legate de fabricarea produselor menționate în alineatul (1).

(4) Până la 31 decembrie 2003, statele membre pot scuti sau pot continua să scutească produsele compuse exclusiv sau aproape exclusiv din produsele menționate în alineatul (1).

(5) Scutirea sau reducerea prevăzute pentru produsele menționate în alineatul (1) pot fi acordate în cadrul unui program multianual prin intermediul unei autorizații emise de o autoritate administrativă unui agent economic pentru o perioadă care depășește un an calendaristic. Perioada de aplicare a scutirii sau a reducerii autorizate nu poate să depășească șase ani consecutivi. Această perioadă poate fi reînnoită.

În cadrul unui program multianual aprobat de o autoritate administrativă înainte de 31 decembrie 2012, statele membre pot aplica scutirea sau reducerea prevăzute în alineatul (1) după 31 decembrie 2012 și până la sfârșitul programului multianual. Această perioadă nu poate fi reînnoită.

(6) În cazul în care statelor membre li s-ar impune prin legislația comunitară să respecte cerințe cu caracter obligatoriu de a introduce pe piața lor un procent minim din produsele menționate în alineatul (1), alineatele (1)-(5) nu se mai aplică de la data la care aceste cerințe devin obligatorii în statele membre.

(7) Statele membre comunică Comisiei programul de reduceri sau scutiri fiscale aplicate în conformitate cu prezentul articol până la 31 decembrie 2004 și ulterior o dată la 12 luni.

(8) Cel târziu la 31 decembrie 2009, Comisia prezintă Consiliului un raport privind aspectele fiscale, economice, agricole, energetice, industriale și ecologice ale reducerilor acordate în conformitate cu prezentul articol.

Articolul 17

(1) Cu condiția respectării în medie pentru fiecare întreprindere a ratelor minime de impozitare stabilite în prezenta directivă, statele membre pot aplica reduceri fiscale la consumul de produse energetice utilizate pentru încălzire sau în scopurile menționate în articolul 8 alineatul (2) literele (b) și (c) sau de electricitate în următoarele cazuri:

- (a) în favoarea întreprinderilor mari consumatoare de energie

„Întreprindere mare consumatoare de energie” înseamnă o întreprindere, conform definiției din articolul 11, în care fie achizițiile de produse energetice sau de electricitate ating cel puțin 3 % din valoarea producției, fie impozitul energetic național datorat este de cel puțin 0,5 % din valoarea adăugată. În cadrul acestei definiții, statele membre pot aplica criterii mai restrictive, inclusiv definiții ale cifrei de afaceri, procesului și sectorului industrial.

„Achiziții de produse energetice și electricitate” înseamnă costul real al energiei cumpărate sau produse în întreprindere. Sunt incluse doar electricitatea, căldura și produsele energetice utilizate pentru încălzire sau în sensul articolului 8 alineatul (2) literele (b) și (c). Sunt incluse toate impozitele, cu excepția TVA deductibile.

„Valoare de producție” înseamnă cifra de afaceri, inclusiv subvențiile legate direct de prețul produsului, plus sau minus modificările în stocurile de produse finite, lucrările în curs și bunurile și serviciile achiziționate pentru revânzare, minus achizițiile de bunuri și servicii pentru revânzare.

„Valoarea adăugată” înseamnă cifra de afaceri totală supusă TVA, inclusiv vânzările la export minus achizițiile totale supuse TVA, inclusiv importurile.

Statele membre care în prezent aplică sisteme naționale de impozitare a energiei în care întreprinderile mari consumatoare de energie sunt definite în funcție de alte criterii decât costurile energiei raportate la valoarea de producție și impozitele naționale de plată la energie raportate la valoarea adăugată beneficiază de o perioadă de tranziție, care nu trebuie să depășească data de 1 ianuarie 2007, pentru a se adapta la definiția prevăzută la litera (a) primul paragraf:

(b) în cazul în care se încheie acorduri cu întreprinderi sau asociații de întreprinderi sau în cazul în care se aplică regimuri de permise negociabile, în măsura în care acestea conduc la îndeplinirea obiectivelor de protecție a mediului sau la îmbunătățirea eficienței energetice.

(2) Fără a aduce atingere articolului 4 alineatul (1), statele membre pot aplica un nivel de impozitare de până la zero produselor energetice și electricității definite în articolul 2 în cazul în care sunt utilizate de întreprinderi mari consumatoare de energie conform definiției în alineatul (1) din prezentul articol.

(3) Fără a aduce atingere articolului 4 alineatul (1), statele membre pot aplica un nivel de impozitare de 50 % din ratele minime prevăzute în prezenta directivă la produsele energetice și electricitate și definite în articolul 2 în cazul în care sunt utilizate de întreprinderile definite în articolul 11 care nu sunt mari consumatoare de energie conform alineatul (1) din prezentul articol.

(4) Întreprinderile care beneficiază de posibilitățile prevăzute în alineatele (2) și (3) încheie acorduri, regimuri de permise negociabile sau măsuri echivalente menționate în alineatul (1) litera (b). Acordurile, regimurile de permise negociabile sau măsurile echivalente trebuie să conducă la realizarea obiectivelor de mediu sau la creșterea eficienței energetice, aproximativ echivalente cu ceea ce s-ar fi obținut dacă s-ar fi aplicat ratele minime comunitare normale.

Articolul 18

(1) Prin derogare de la dispozițiile prezentei directive, statele membre sunt autorizate să aplice în continuare reducerea ratelor de impozitare sau a scutiților prevăzute în anexa II.

Sub rezerva revizuirii prealabile efectuate de Consiliu, pe baza unei propuneri a Comisiei, această autorizare expiră la 31 decembrie 2006 sau la data precizată în anexa II.

(2) Fără a aduce atingere perioadelor fixate în alineatele (3)–(12) și cu condiția ca aceasta să nu denatureze în mod semnificativ concurența, statele membre care întâmpină dificultăți în punerea în aplicare a ratelor minime de impozitare beneficiază de o perioadă de tranziție de până la 1 ianuarie 2007, în special pentru a evita compromiterea stabilității prețurilor.

(3) Regatul Spaniei poate aplica o perioadă de tranziție de până la 1 ianuarie 2007 pentru a-și adapta rata națională de impozitare a combustibilului gazos utilizat drept carburant la noul nivel minim de 302 euro și până la 1 ianuarie 2012 pentru a ajunge la 330 euro. Până la 31 decembrie 2009, se poate aplica în plus o rată redusă specială la utilizarea comercială a combustibilului gazos folosit drept carburant, cu condiția ca aceasta să nu conducă la un nivel de taxare mai mic de 287 euro per 1 000 l și ratele naționale de impozitare în vigoare la 1 ianuarie 2003 să nu se reducă. De la 1 ianuarie 2010 până la 1 ianuarie 2012, se poate aplica o rată diferențiată la utilizarea comercială a combustibilului gazos folosit drept carburant, cu condiția ca aceasta să nu conducă la un nivel de taxare mai mic de 302 euro per 1 000 l și ratele naționale de impozitare în vigoare la 1 ianuarie 2010 să nu se reducă. Rata redusă specială la utilizarea comercială a combustibilului gazos folosit drept carburant poate fi aplicată de asemenea taxiurilor până la 1 ianuarie 2012. În ceea ce privește articolul 7 alineatul (3) litera (a), Spania poate aplica până la 1 ianuarie 2008 o greutate brută maximă autorizată egală sau mai mare de 3,5 tone în definirea obiectivelor comerciale.

(4) Republica Austria poate aplica o perioadă de tranziție de până la 1 ianuarie 2007 pentru a-și adapta rata națională de impozitare a combustibilului gazos utilizat drept carburant la noul nivel minim de 302 euro și până la 1 ianuarie 2012 pentru a ajunge la 330 euro. Până la 31 decembrie 2009, ea poate aplica în plus o rată redusă specială la utilizarea comercială a combustibilului gazos folosit drept carburant, cu condiția ca aceasta să nu conducă la un nivel de taxare mai mic de 287 euro per 1 000 l și ratele naționale de impozitare în vigoare la 1 ianuarie 2003 să nu se reducă. De la 1 ianuarie 2010 până la 1 ianuarie 2012, ea poate aplica o rată diferențiată la utilizarea comercială a combustibilului gazos folosit drept carburant, cu condiția ca aceasta să nu conducă la un nivel de taxare mai mic de 302 euro per 1 000 l și ratele naționale de impozitare în vigoare la 1 ianuarie 2010 să nu se reducă.

(5) Regatul Belgiei poate aplica o perioadă de tranziție până la 1 ianuarie 2007 pentru a-și adapta rata națională de impozitare a combustibilului gazos utilizat drept carburant la noul nivel minim de 302 euro și până la 1 ianuarie 2012 pentru a ajunge la 330 euro. Până la 31 decembrie 2009, el poate aplica în plus o rată redusă specială la utilizarea comercială a combustibilului gazos folosit drept carburant, cu condiția ca aceasta să nu conducă la un nivel de taxare mai mic de 287 euro per 1 000 l și ratele naționale de impozitare în vigoare la 1 ianuarie 2003 să nu se reducă. De la 1 ianuarie 2010 până la 1 ianuarie 2012, el poate aplica o rată diferențiată la utilizarea comercială a combustibilului gazos folosit drept carburant, cu condiția ca aceasta să nu conducă la un nivel de taxare mai mic de 302 euro per 1 000 l și ratele naționale de impozitare în vigoare la 1 ianuarie 2010 să nu se reducă.

(6) Marele Ducat al Luxemburgului poate aplica o perioadă de tranziție până la 1 ianuarie 2009 pentru a-și adapta rata națională de impozitare a combustibilului gazos utilizat drept carburant la noul nivel minim de 302 euro și până la 1 ianuarie 2012 pentru a ajunge la 330 euro. Până la 31 decembrie 2009, el poate aplica în plus o rată redusă specială la utilizarea comercială a combustibilului gazos folosit drept carburant, cu condiția ca aceasta să nu conducă la un nivel de impozitare mai mic de 272 euro per 1 000 l și ratele naționale de impozitare în vigoare la 1 ianuarie 2003 să nu se reducă. De la 1 ianuarie 2010 până la 1 ianuarie 2012, el poate aplica o rată diferențiată la utilizarea comercială a combustibilului gazos folosit drept carburant, cu condiția ca aceasta să nu conducă la un nivel de taxare mai mic de 302 euro per 1 000 l și ratele naționale de impozitare în vigoare la 1 ianuarie 2010 să nu se reducă.

(7) Republica Portugheză poate aplica rate de impozitare a produselor energetice și a electricității consumate în regiunile autonome Azore și Madeira mai mici decât ratele minime de impozitare stabilite în prezenta directivă pentru a compensa costurile de transport determinate de caracterul insular și dispersat al acestor regiuni.

Republica Portugheză poate aplica o perioadă de tranziție de până la 1 ianuarie 2009 pentru a-și adapta rata națională de impozitare a combustibilului gazos utilizat drept carburant la noul nivel minim de 302 euro și până la 1 ianuarie 2012 pentru a ajunge la 330 euro. Până la 31 decembrie 2009, ea poate aplica în plus o rată diferențiată la utilizarea comercială a combustibilului gazos folosit drept carburant, cu condiția ca aceasta să nu conducă la un nivel de taxare mai mic de 272 euro per 1 000 l și ratele naționale de impozitare în vigoare la 1 ianuarie 2003 să nu se reducă. De la 1 ianuarie 2010 până la 1 ianuarie 2012, ea poate aplica o rată diferențiată la utilizarea comercială a combustibilului gazos folosit drept carburant, cu condiția ca aceasta să nu conducă la un nivel de taxare mai mic de 302 euro per 1 000 l și ratele naționale de impozitare în vigoare la 1 ianuarie 2010 să nu se reducă. Rata diferențiată la utilizarea comercială a combustibilului gazos folosit drept carburant poate fi aplicată de asemenea taxiurilor

până la 1 ianuarie 2012. În ceea ce privește articolul 7 alineatul (3) litera (a), ea poate aplica până la 1 ianuarie 2008 o greutate brută maximă autorizată egală sau mai mare de 3,5 tone în definirea obiectivelor comerciale.

Republica Portugheză poate aplica scutiri totale sau parțiale în nivelul de impozitare a electricității până la 1 ianuarie 2010.

(8) Republica Elenă poate aplica rate de impozitare cu până la 22 euro per 1 000 l mai mici decât ratele minime prevăzute în prezenta directivă la combustibilul gazos utilizat drept carburant și la benzina consumată în departamentele Lesbos, Chios, Samos, Dodecanese și Cyclades și pe următoarele insule din Marea Egee: Thasos, Sporades de Nord, Samothrace și Skiros.

Republica Elenă poate aplica o perioadă de tranziție de până la 1 ianuarie 2010 pentru a-și transforma sistemul actual de impozitare a electricității în amonte într-un sistem de impozitare în aval și pentru a atinge noul nivel minim de impozitare pentru benzină.

Republica Elenă poate aplica o perioadă de tranziție până la 1 ianuarie 2010 pentru a-și adapta rata națională de impozitare a combustibilului gazos utilizat drept carburant la noul nivel minim de 302 euro per 1 000 l și până la 1 ianuarie 2012 pentru a ajunge la 330 euro. Până la 31 decembrie 2009, ea poate aplica în plus o rată diferențiată la utilizarea comercială a combustibilului gazos folosit drept carburant, cu condiția ca aceasta să nu conducă la un nivel de taxare mai mic de 264 euro per 1 000 l și ratele naționale de impozitare în vigoare la 1 ianuarie 2003 să nu se reducă. De la 1 ianuarie 2010 până la 1 ianuarie 2012, ea poate aplica o rată diferențiată la utilizarea comercială a combustibilului gazos folosit drept carburant, cu condiția ca aceasta să nu conducă la un nivel de taxare mai mic de 302 euro per 1 000 l și ratele naționale de impozitare în vigoare la 1 ianuarie 2010 să nu se reducă. Rata diferențiată la utilizarea comercială a combustibilului gazos folosit drept carburant poate fi aplicată de asemenea taxiurilor până la 1 ianuarie 2012. În ceea ce privește articolul 7 alineatul (3) litera (a), ea poate aplica până la 1 ianuarie 2008 o greutate brută maximă autorizată egală sau mai mare de 3,5 tone în definirea obiectivelor comerciale.

(9) Irlanda poate aplica scutiri totale sau parțiale sau reduceri în nivelul de impozitare a electricității până la 1 ianuarie 2008.

(10) Republica Franceză poate aplica scutiri totale sau parțiale sau reduceri a nivelului de impozitare a produselor energetice și a electricității utilizate de stat, autoritățile administrației regionale și locale sau alte organisme de drept public pentru activitățile sau operațiunile pe care le desfășoară ca autorități publice până la 1 ianuarie 2009.

Republica Franceză poate aplica o perioadă de tranziție de până la 1 ianuarie 2009 pentru a-și adapta sistemul actual de impozitare a electricității la dispozițiile prevăzute în prezenta directivă. În această perioadă, pentru a se evalua respectarea ratelor minime fixate în prezenta directivă, se ia în considerare nivelul global mediu al impozitării locale actuale a electricității.

(11) Republica Italiană poate aplica până la 1 ianuarie 2008 o greutate brută maximă autorizată egală sau mai mare de 3,5 tone în definirea obiectivelor comerciale prevăzute în articolul 7 alineatul (3) litera (a).

(12) Republica Federală Germania poate aplica până la 1 ianuarie 2008 o greutate brută maximă autorizată de 12 tone în definirea obiectivelor comerciale prevăzute în articolul 7 alineatul (3) litera (a).

(13) Regatul Olandei poate aplica până la 1 ianuarie 2008 o greutate brută maximă autorizată de 12 tone în definirea obiectivelor comerciale prevăzute în articolul 7 alineatul (3) litera (a).

(14) În perioadele de tranziție stabilite, statele membre reduc progresiv diferența care există între ratele naționale și noile rate minime de impozitare. Totuși, în cazul în care diferența dintre rata națională și nivelul minim nu depășește 3 % din nivelul minim, statul membru respectiv poate aștepta până la sfârșitul perioadei pentru a-și adapta rata națională.

Articolul 19

(1) Pe lângă dispozițiile prevăzute în articolele anterioare, în special articolele 5, 15 și 17, Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, poate autoriza orice stat membru să introducă alte scutiri sau reduceri din motive de politică specifice.

Un stat membru care dorește să introducă o astfel de măsură informează Comisia în consecință și furnizează de asemenea Comisiei toate informațiile relevante și necesare.

Comisia examinează cererea, luând în considerare, *inter alia*, funcționarea corectă a pieței interne, nevoia de asigurare a concurenței loiale și respectarea politicilor comunitare în domeniul sănătății, mediului, energiei și transporturilor.

În termen de trei luni de la primirea tuturor informațiilor relevante și necesare, Comisia fie înaintează o propunere pentru autorizarea unei astfel de măsuri de către Consiliu, fie informează Consiliul în legătură cu motivele pentru care nu a propus autorizarea unei astfel de măsuri.

(2) Autorizațiile menționate în alineatul (1) se acordă pe o perioadă maximă de 6 ani, cu posibilitate de înnoire în conformitate cu procedura prevăzută în alineatul (1).

(3) În cazul în care Comisia consideră că scutiile și reducerile prevăzute în alineatul (1) nu mai pot fi menținute, în special din

motive de concurență neloială sau de denaturare a funcționării pieței interne sau din motive legate de politica comunitară în domeniul sănătății, protecției mediului, energiei și transporturilor, ea prezintă Consiliului propuneri adecvate. Consiliul ia o decizie în unanimitate în privința acestor propuneri.

Articolul 20

(1) Numai următoarele produse energetice sunt supuse dispozițiilor în materie de controale și circulație prevăzute în Directiva 92/12/CEE:

- (a) produsele incluse în codurile NC 1507–1518, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau carburant;
- (b) produsele incluse în codurile NC 2707 10, 2707 20, 2707 30 și 2707 50;
- (c) produsele incluse în codurile NC 2710 11–2710 19 69. Totuși, pentru produsele incluse în codurile NC 2710 11 21, 2710 11 25 și 2710 19 29, dispozițiile privind controlul și circulația se aplică numai mișcărilor comerciale în vrac;
- (d) produsele incluse în codurile NC 2711 (cu excepția subpozițiilor 2711 11, 2711 21 și 2711 29);
- (e) produsele incluse în codul NC 2901 10;
- (f) produsele incluse în codurile NC 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 și 2902 44;
- (g) produsele incluse în codul NC 2905 11 00 care nu sunt de origine sintetică, dacă sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau carburant;
- (h) produsele incluse în codul NC 3824 90 99 dacă sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau de carburant.

(2) Dacă un stat membru constată că alte produse energetice decât cele menționate în alineatul (1) sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare sau folosite drept combustibil pentru încălzire, carburant sau se află într-un anumit fel la originea unei fraude, a unei evaziuni sau a unui abuz, el informează de îndată Comisia cu privire la aceasta. Această dispoziție se aplică de asemenea electricității. Comisia transmite comunicarea celorlalte state membre în termen de o lună de la primire. Ulterior, în conformitate cu procedura prevăzută în articolul 27 alineatul (2), se ia o decizie care indică dacă produsele în cauză trebuie supuse dispozițiilor în materie de control și circulație din Directiva 92/12/CEE.

(3) În temeiul unor acorduri bilaterale, statele membre pot scuti total sau parțial de măsurile de control prevăzute în Directiva 92/12/CEE unele sau toate produsele menționate în alineatul (1), în măsura în care ele nu intră în sfera de aplicare a articolele 7 și 9 din prezenta directivă. Aceste acorduri nu se aplică statelor membre care nu sunt parte la ele. Toate aceste acorduri bilaterale sunt notificate Comisiei, care informează celelalte state membre.

Articolul 21

(1) Pe lângă dispozițiile generale care definesc faptul generator și dispozițiile privind plata prevăzute în Directiva 92/12/CEE, valoarea impozitului pe produsele energetice se aplică de asemenea în cazul apariției unuia dintre faptele generatoare menționate în articolul 2 alineatul (3).

(2) În sensul prezentei directive, se consideră că termenul „producție” din articolul 4 litera (c) și din articolul 5 alineatul (1) din Directiva 92/12/CEE include, dacă este cazul, „extracția”.

(3) Consumul de produse energetice în incinta unei instituții care fabrică produse energetice nu este considerat a fi un fapt generator de impozit în cazul în care consumul constă în produse energetice produse în incinta instituției. De asemenea, statele membre pot considera ca nefiind un fapt generator consumul de electricitate și alte produse energetice care nu sunt produse în incinta unei astfel de instituții și consumul de produse energetice și de electricitate în incinta unei instituții care produce combustibili destinați a fi utilizați pentru producerea electricității. În cazul în care consumul vizează scopuri care nu au legătură cu producerea de produse energetice, în special propulsia vehiculelor, acesta este considerat fapt generator care presupune impozitarea.

(4) De asemenea, statele membre pot să prevadă că impozitul pe produsele energetice și electricitate trebuie plătit atunci când se stabilește că nu este sau nu mai este îndeplinită o condiție referitoare la utilizarea finală prevăzută în reglementările naționale în scopul aplicării unei rate reduse de impozitare sau a unei scutiri.

(5) În scopul aplicării articolelor 5 și 6 din Directiva 92/12/CEE, electricitatea și gazele naturale sunt supuse impozitării și impozitul devine exigibil în momentul livrării de către distribuitor sau redistribuitor. În cazul în care livrarea către consum are loc într-un stat membru în care distribuitorul sau redistribuitorul nu au sediu stabil, impozitul aplicat în statele membre unde are loc livrarea se impută unei societăți care trebuie să fie înregistrată în statul membru de livrare. În toate cazurile, impozitul se percepe și se colectează în conformitate cu procedurile prevăzute de fiecare stat membru.

Fără a aduce atingere primului paragraf, statele membre au dreptul de a determina faptul generator în cazul în care nu există legături între conductele lor de gaz și cele ale altor state membre.

O entitate care produce electricitate pentru uz propriu este considerată distribuitor. Fără a aduce atingere articolului 14 alineatul (1) litera (a), statele membre pot acorda scutiri micilor producători de electricitate, cu condiția ca impozitării produselor energetice pe care le utilizează pentru producerea acestei electricități.

În sensul aplicării articolelor 5 și 6 din Directiva 92/12/CEE, cărbunele, cocsul și lignitul sunt supuse impozitării și impozitul devine exigibil în momentul livrării de către societăți, care trebuie să fie înregistrate în acest scop de autoritățile competente. Aceste autorități pot permite producătorului, comerciantului, importatorului sau reprezentantului fiscal să înlocuiască societatea înregistrată în sensul obligațiilor fiscale care îi revin. Impozitul se percepe și se colectează în conformitate cu procedurile prevăzute de fiecare stat membru.

(6) Statele membre nu sunt obligate să considere ca „producție de produse energetice”:

- (a) operațiunile în cursul cărora se obțin produse energetice în mod întâmplător;
- (b) operațiunile prin care utilizatorul unui produs energetic permite reutilizarea lui în propria întreprindere, cu condiția ca impozitul deja plătit pentru acest produs să nu fie mai mic decât impozitul care ar trebui plătit dacă produsul energetic reutilizat ar fi din nou supus impozitării;
- (c) o operațiune constând în amestecarea, în afara unei întreprinderi de producție sau a unui antrepozit fiscal, a produselor energetice cu alte produse energetice sau cu alte materiale, cu condiția ca:
 - (i) impozitul pe componentele amestecului să fi fost plătit în prealabil și
 - (ii) suma plătită să nu fie mai mică decât valoarea impozitului care ar fi aplicat amestecului.

Condiția prevăzută la punctul (i) nu se aplică în cazul în care amestecul este scutit pentru o anumită utilizare.

Articolul 22

În caz de modificare a ratelor de impozitare, stocurile de produse energetice puse deja în consum pot face obiectul unei creșteri sau a unei reduceri a impozitului.

Articolul 23

Statele membre pot rambursa valoarea impozitelor deja plătite pentru produsele energetice contaminate sau amestecate în mod accidental și trimise înapoi într-un antrepozit fiscal pentru reciclare.

Articolul 24

(1) Produsele energetice puse în consum într-un stat membru, conținute în rezervoarele standard ale autovehiculelor utilitare și destinate a fi utilizate drept carburant de aceleași vehicule, precum și conținute în containere speciale și destinate a fi utilizate pentru funcționarea, în timpul transportului, a sistemelor care echipează aceleași containere nu sunt supuse impozitării într-un alt stat membru.

(2) În sensul prezentului articol:

„rezervor standard” înseamnă:

- rezervoarele fixate definitiv de producător pe toate autovehiculele de același tip ca și vehiculul în cauză și a căror montare definitivă permite carburantului să fie utilizat direct, atât pentru propulsie cât și pentru funcționarea în timpul transportului, dacă este cazul, a sistemelor frigorifice și a altor sisteme. De asemenea, sunt considerate rezervoare standard rezervoarele de gaz montate pe autovehicule destinate utilizării directe a gazului ca și carburant, precum și rezervoarele adaptate altor sisteme cu care poate fi echipat vehiculul;

— rezervoarele fixate definitiv de producător pe toate containerele de același tip ca și containerul în cauză și a căror montare definitivă permite carburantului să fie utilizat direct pentru funcționarea, în timpul transportului, a sistemelor frigorifice și a altor sisteme cu care pot fi echipate containerele speciale.

„Containere speciale” înseamnă orice container echipat cu dispozitive special destinate sistemelor frigorifice, de oxigenare, de izolare termică sau altor sisteme.

Articolul 25

(1) La data de 1 ianuarie a fiecărui an, precum și după fiecare modificare a legislației naționale, statele membre informează Comisia cu privire la ratele de impozitare pe care le aplică produselor enumerate în articolul 2.

(2) În cazul în care ratele de impozitare aplicate de statele membre sunt exprimate în alte unități de măsură decât cele precizate pentru fiecare produs în articolele 7–10, statele membre notifică de asemenea ratele corespunzătoare de impozitare după transformarea în aceste unități.

Articolul 26

(1) Statele membre informează Comisia cu privire la măsurile luate în conformitate cu articolul 5, articolul 14 alineatul (2) și articolele 15 și 17.

(2) Măsuri precum scutirile, reducerile, diferențierile sau rambursarea de impozite în sensul prezentei directive pot constitui ajutoare de stat și, în acest caz, trebuie notificate Comisiei în temeiul articolului 83 alineatul (3) din tratat.

Informațiile furnizate Comisiei pe baza prezentei directive nu eliberează statele membre de obligația de notificare în temeiul articolului 88 alineatul (3) din tratat.

(3) Obligația de a informa Comisia în temeiul alineatului (1) despre măsurile luate conform articolului 5 nu eliberează statele membre de obligațiile de notificare în temeiul Directivei 83/189/CEE.

Articolul 27

(1) Comisia este asistată de Comitetul pentru accize instituit prin articolul 24 alineatul (1) din Directiva 92/12/CEE.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE.

Perioada revăzută în articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se fixează la trei luni.

(3) Comitetul își stabilește regulamentul de procedură.

Articolul 28

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege, și a actelor administrative necesare aducerii la îndeplinire a prezentei directive până la 31 decembrie 2003 cel târziu. Ele informează imediat Comisia cu privire la aceasta.

(2) Ele aplică aceste dispoziții de la 1 ianuarie 2004, cu excepția dispozițiilor prevăzute în articolul 16 și articolul 18 alineatul (1), care pot fi aplicate de statele membre de la 1 ianuarie 2003.

(3) Când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere în momentul publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(4) Comisiei îi este comunicat de statele membre textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 29

Pe baza unui raport și, dacă este cazul, a unei propuneri ale Comisiei, Consiliul examinează periodic scutirile, reducerile și ratele minime de impozitare prevăzute în prezenta directivă și, hotărând în unanimitate după consultarea Parlamentului European, adoptă măsurile necesare. Raportul Comisiei și examinarea acestuia de către Consiliu iau în considerare buna funcționare a pieței interne, valoarea reală a ratelor minime de impozitare și obiectivele mai largi ale tratatului.

Articolul 30

Fără a aduce atingere articolul 28 alineatul (2), Directivele 92/81/CEE și 92/82/CEE se abrogă de la 31 decembrie 2003.

Articolul 31

Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 32

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Luxemburg, 27 octombrie 2003.

Pentru Consiliu

Președintele

A. MATTEOLI

ANEXA I

Tabelul A – Rate minime de impozitare aplicabile carburanților

	1 ianuarie 2004	1 ianuarie 2010
Benzină cu plumb (în euro per 1 000 l) Coduri NC 2710 11 31, 2710 11 51 și 2710 11 59	421	421
Benzină fără plumb (în euro per 1 000 l) Coduri NC 2710 11 31, 2710 11 41 și 2710 11 45 și 2710 11 49	359	359
Combustibil gazos (în euro per 1 000 l) Coduri NC 2710 19 41 până la 2710 19 49	302	330
Petrol lampant (în euro per 1 000 l) Coduri NC 2710 19 21 și 2710 19 25	302	330
GPL (în euro per 1 000 kg) Coduri NC 2711 12 11 până la 2711 19 00	125	125
Gaze naturale (în euro per valoare calorifică brută în gigajoule) Coduri NC 2711 11 00 și 2711 21 00	2,6	2,6

Tabelul B – Rate minime de impozitare aplicabile carburanților utilizați în scopul prevăzut în articolul 8 alineatul (2)

Combustibil gazos (în euro per 1 000 l) Coduri NC 2710 19 41 până la 2710 19 49	21
Petrol lampant (în euro per 1 000 l) Coduri NC 2710 19 21 și 2710 19 25	21
GPL (în euro per 1 000 kg) Coduri NC 2711 12 11 până la 2711 19 00	41
Gaze naturale (în euro per valoare calorifică brută în gigajoule) Coduri NC 2711 11 00 și 2711 21 00	0,3

Tabelul C – Rate minime de impozitare aplicabile combustibililor pentru încălzire și electricității

	Utilizare comercială	Utilizare privată
Combustibil gazos (în euro per 1 000 l) Coduri NC 2710 19 41 până la 2710 19 49	21	21
Păcură grea (în euro per 1 000 l) Coduri NC 2710 19 61 până la 2710 19 69	15	15
Petrol lampant (în euro per 1 000 l) Coduri NC 2710 19 21 și 2710 19 25	0	0
GPL (în euro per 1 000 kg) Coduri NC 2711 12 11 până la 2711 19 00	0	0
Gaze naturale (în euro per valoare calorică brută în gigajoule) Coduri NC 2711 11 00 și 2711 21 00	0,15	0,3
Cărbune și cocs (în euro per valoare calorică brută în gigajoule) Coduri NC 2701, 2702 și 2704	0,15	0,3
Electricitate (în euro per MWh) Cod NC 2716	0,5	1,0

ANEXA II

Rate reduse de impozitare și scutiri de la impozitare menționate în articolul 18 alineatul (1)

1. BELGIA:
 - pentru gaz petrolier lichefiat (GPL), gaze naturale și metan;
 - pentru vehiculele utilizate pentru transportul public de călători;
 - pentru navigația aeriană alta decât cea reglementată de articolul 14 alineatul (1) litera (b) din prezenta directivă;
 - pentru navigația în ambarcațiuni private de agrement;
 - pentru o reducere a ratei accizelor la păcura grea pentru încurajarea utilizării unor combustibili care protejează mai bine mediul. Această reducere este legată în mod specific de conținutul de sulf, iar rata redusă nu poate fi în nici un caz mai mică de 6,5 euro per tonă;
 - pentru uleiuri uzate reutilizate drept combustibil, fie direct după recuperare, fie după un proces de reciclare a uleiurilor uzate și în cazul în care reutilizarea este supusă accizelor;
 - pentru o rată diferențiată a accizelor la benzina fără plumb cu conținut scăzut de sulf (50 ppm) și la benzina fără plumb cu conținut scăzut de hidrocarburi aromatice (35 %);
 - pentru o rată diferențiată a accizelor la motorina cu conținut scăzut de sulf (50 ppm).

2. DANEMARCA:
 - pentru o rată diferențiată a accizelor, de la 1 februarie 2002 până la 31 ianuarie 2008, la păcura grea și uleiul pentru încălzire utilizate de întreprinderile mai consumatoare de energie pentru producerea căldurii și a apei calde. Valoarea maximă a diferențierii autorizate a accizelor este de 0,0095 euro per kg la păcura grea și de 0,008 euro per litru la uleiul pentru încălzire. Reducerile la accize trebuie să respecte dispozițiile prezentei directive, în special ratele minime;
 - pentru o reducere a ratei la motorină pentru încurajarea utilizării unor carburanți care protejează mai bine mediul, cu condiția ca aceste stimulente să fie subordonate unor caracteristici tehnice bine definite, incluzând densitatea, conținutul de sulf, punctul de distilare, cifra cetică și indicele cetic și cu condiția ca aceste rate să respecte obligațiile prevăzute în prezenta directivă;
 - pentru aplicarea unor rate ale accizelor diferențiate între benzina distribuită de stațiile de benzină echipate cu sistem de retur al vaporilor de benzină și benzina distribuită de alte stații de benzină, cu condiția ca aceste rate să respecte obligațiile prevăzute în prezenta directivă, în special ratele minime ale accizelor;
 - pentru rate diferențiate ale accizelor la benzină, cu condiția ca ratele diferențiate să respecte obligațiile prevăzute în prezenta directivă, în special ratele minime de impozitare stabilite în articolul 7;
 - pentru vehiculele de transport public local de călători;
 - pentru rate diferențiate ale accizelor la combustibilul gazos, cu condiția ca ratele diferențiate să respecte obligațiile prevăzute în prezenta directivă, în special ratele minime de impozitare stabilite în articolul 7;
 - pentru rambursarea parțială către sectorul comercial, cu condiția ca impozitele în cauză să respecte legislația comunitară și ca valoarea impozitului plătit și nerambursat să respecte întotdeauna ratele minime ale accizelor sau taxele de monitorizare la uleiurile minerale prevăzute în legislația comunitară;
 - pentru navigația aeriană, alta decât cea reglementată de articolul 14 alineatul (1) litera (b) din prezenta directivă;
 - pentru aplicarea unei rate reduse a accizelor de maximum 0,03 DKK per litru la benzina distribuită de stațiile de benzină care respectă standarde mai severe de dotare și funcționare menite să reducă scurgerile de eter metil terțiar butilic în apele subterane, cu condiția ca ratele diferențiate să respecte obligațiile prevăzute în prezenta directivă, în special ratele minime ale accizelor.

3. GERMANIA:
 - pentru o rată diferențiată a accizelor la carburanții cu un conținut maxim de sulf de 10 ppm de la 1 ianuarie 2003 până la 31 decembrie 2005;
 - pentru utilizarea gazelor reziduale de hidrocarburi drept combustibil pentru încălzire;

- pentru o rată diferențiată a accizelor la uleiurile minerale utilizate drept carburant la vehiculele de transport public local de călători, cu condiția respectării obligațiilor prevăzute în Directiva 92/82/CEE;
 - pentru eșantioane de uleiuri minerale destinate utilizării în analize, teste de producție sau alte scopuri științifice;
 - pentru o rată diferențiată a accizelor la uleiurile pentru încălzire utilizate de industriile producătoare, cu condiția ca ratele diferențiate să respecte obligațiile prevăzute în prezenta directivă;
 - pentru uleiuri uzate reutilizate drept combustibil, fie direct după recuperare, fie după un proces de reciclare a uleiurilor uzate și în cazul în care reutilizarea este supusă accizelor.
4. GRECIA:
- pentru utilizarea de către forțele armate naționale;
 - pentru acordarea de scutiri de la accizele la uleiurile minerale destinate utilizării drept carburant pentru acționarea vehiculelor oficiale ale Ministerului Președinției și ale poliției naționale;
 - pentru vehiculele de transport public local de călători;
 - pentru rate diferențiate ale impozitelor la benzina fără plumb destinate să reflecte diferitele categorii de mediu, cu condiția ca ratele diferențiate să respecte obligațiile prevăzute în prezenta directivă, în special ratele minime de impozitare stabilite în articolul 7;
 - pentru GPL și metan utilizate în scopuri industriale.
5. SPANIA:
- pentru GPL utilizat drept carburant la vehiculele de transport public local de călători;
 - pentru GPL utilizat drept carburant la taxiuri;
 - pentru rate diferențiate ale impozitelor la benzina fără plumb destinate să reflecte diferitele categorii de mediu, cu condiția ca ratele diferențiate să respecte obligațiile prevăzute în prezenta directivă, în special ratele minime de impozitare stabilite în articolul 7;
 - pentru uleiuri uzate reutilizate drept combustibil, fie direct după recuperare, fie după un proces de reciclare a uleiurilor uzate și în cazul în care reutilizarea este supusă accizelor.
6. FRANȚA:
- pentru rate diferențiate ale impozitelor la motorina utilizată în vehiculele utilitare, de la 1 ianuarie 2005, care nu pot fi mai mici de 380 euro per 1 000 l de la 1 martie 2003;
 - în cadrul anumitor politici menite să asiste regiunile afectate de depopulare;
 - pentru consumul în insula Corsica, cu condiția ca ratele reduse să respecte întotdeauna ratele minime ale accizelor la uleiurile minerale prevăzute în legislația comunitară;
 - pentru o rată diferențiată a accizelor la un nou combustibil compus dintr-o emulsie apă și antigel/motorină stabilizată cu agenți tensioactivi, cu condiția ca ratele diferențiate să respecte obligațiile prevăzute în prezenta directivă, în special ratele minime ale accizelor;
 - pentru o rată diferențiată a accizelor la benzina premium fără plumb cu conținut de aditiv pe bază de potasiu pentru îmbunătățirea caracteristicii antirecesiune a supapelor (sau orice alt aditiv cu efect echivalent);
 - pentru carburanții utilizați în taxiuri, în limitele unui contingent anual;
 - pentru scutire de accize la gazele utilizate drept carburant pentru transportul public, în limitele unui contingent anual;
 - pentru o scutire de accize la gazele utilizate drept carburanți la vehiculele de colectare a deșeurilor echipate cu motor cu gaz;
 - pentru o reducere a ratei de impozitare a păcurii grele menite să încurajeze utilizarea unor carburanți care protejează mai bine mediul; această reducere depinde în mod specific de conținutul de sulf, iar rata accizelor la păcura grea trebuie să corespundă cu rata minimă de impozitare a păcurii grele prevăzută de legislația comunitară;
 - pentru o scutire de accize la păcura grea utilizată drept combustibil pentru producerea aluminei în regiunea Gardanne;
 - pentru navigația aeriană, alta decât cea reglementată de articolul 14 alineatul (1) litera (b) din prezenta directivă;
 - pentru benzina livrată în porturile din Corsica pentru ambarcațiunile private de agrement;

- pentru uleiuri uzate reutilizate drept combustibil, fie direct după recuperare, fie după un proces de reciclare a uleiurilor uzate și în cazul în care reutilizarea este supusă accizelor;
- pentru vehiculele de transport public local de călători până la 31 decembrie 2005;
- pentru acordarea de aprobări pentru aplicarea unei rate diferențiate a accizelor la amestecurile de carburant „benzină/derivați ai alcoolului etilic ale căror conținut de alcool este de origine agricolă” și pentru aplicarea unei rate diferențiate a accizelor la amestecul de carburant „motorină/esteri de ulei vegetal”. Pentru a permite o reducere a accizelor la amestecurile care conțin esteri de ulei vegetal și derivați ai alcoolului etilic utilizate drept carburanți în sensul prezentei directive, autoritățile franceze trebuie să elibereze aprobările necesare unităților de producție a carburanților ecogeni în cauză până la 31 decembrie 2003 cel târziu. Autorizările sunt valabile pe o perioadă maximă de șase ani de la data eliberării. Reducerea specificată în autorizație poate fi aplicată după 31 decembrie 2003 până la expirarea autorizației. Reducerile de accize nu depășesc 35,06 euro/hl sau 396,64 euro/t pentru esteri de ulei vegetal și 50,23 euro/hl sau 297,35 euro/t pentru derivații alcoolului etilic utilizați în amestecurile menționate. Reducerile de accize se adaptează pentru a ține cont de modificările prețului materiilor prime pentru a evita o supracompensare a costurilor suplimentare aferente producției de carburanți ecogeni. Prezenta decizie se aplică de la 1 noiembrie 1997. Ea expiră la 31 decembrie 2003;
- pentru acordarea de aprobări pentru aplicarea unei rate diferențiate a accizelor la amestecurile „combustibil pentru încălzirea locuințelor/esteri de ulei vegetal”. Pentru a permite o reducere a accizelor la amestecurile care conțin esteri de ulei vegetal și utilizate drept carburanți în sensul prezentei directive, autoritățile franceze trebuie să elibereze aprobările necesare unităților de producție a carburanților ecogeni în cauză până la 31 decembrie 2003 cel târziu. Autorizările sunt valabile pe o perioadă maximă de șase ani de la data eliberării. Reducerea specificată în autorizare se poate aplica după data de 31 decembrie 2003 până la expirarea autorizării, dar nu poate fi prelungită. Reducerile de accize nu depășesc 35,06 euro/hl sau 396,64 euro/t pentru esterii de ulei vegetal utilizați în amestecurile definite. Reducerile de accize se adaptează pentru a ține cont de modificările prețului materiilor prime pentru a evita o supracompensare a costurilor suplimentare aferente producției de carburanți ecogeni. Prezenta decizie se aplică de la 1 noiembrie 1997. Ea expiră la 31 decembrie 2003.

7. IRLANDA:

- pentru GPL, gaze naturale și metan utilizați drept carburant;
- în autovehiculele utilizate de persoanele handicapate;
- pentru vehiculele de transport public local de călători;
- pentru rate diferențiate ale impozitelor la benzina fără plumb destinate să reflecte diferențele categoriei de mediu, cu condiția ca ratele diferențiate să respecte obligațiile prevăzute în prezenta directivă, în special ratele minime de impozitare stabilite în articolul 7;
- pentru o rată diferențiată a accizelor la motorina cu conținut scăzut de sulf;
- pentru producția de alumini în regiunea Shannon;
- pentru navigația aeriană, alta decât cea reglementată de articolul 14 alineatul (1) litera (b) din prezenta directivă;
- pentru navigația în ambarcațiuni private de agrement;
- pentru uleiuri uzate reutilizate drept combustibil, fie direct după recuperare, fie după un proces de reciclare a uleiurilor uzate și în cazul în care reutilizarea este supusă accizelor.

8. ITALIA:

- pentru rate diferențiate ale accizelor la amestecuri utilizate drept carburanți cu conținut de 5 % sau 25 % de motorină ecologică până la 30 iunie 2004. Reducerea de accize nu poate fi mai mare decât valoarea accizelor plătite la volumul de carburanți ecogeni prezent în produsele care pot beneficia de reducere. Reducerea de accize se adaptează pentru a ține cont de modificările în prețurile materiilor prime pentru a evita supracompensarea costurilor suplimentare legate de producția carburanților ecogeni;
- pentru o reducere a ratei accizelor la carburantul utilizat de operatorii de transport rutier, până la 1 ianuarie 2005, care nu poate fi mai mică de 370 euro per 1 000 l de la 1 ianuarie 2004;
- pentru gaze reziduale de hidrocarburi utilizate drept combustibil;
- pentru o rată redusă a accizelor la emulsiile apă/motorină și la emulsiile apă/păcură grea de la 1 octombrie 2000 până la 31 decembrie 2005, cu condiția ca rata redusă să respecte obligațiile prevăzute în prezenta directivă, în special ratele minime ale accizelor;

- pentru metanul utilizat drept carburant la autovehicule;
 - pentru forțele armate naționale;
 - pentru ambulanțe;
 - pentru vehiculele de transport public local de călători;
 - pentru carburantul utilizat în taxiuri;
 - în anumite zone geografice foarte dezavantajate, pentru rate reduse ale accizelor la combustibilul pentru locuințe și GPL utilizate pentru încălzire și distribuite prin rețelele din aceste zone, cu condiția ca ratele să respecte obligațiile prevăzute în prezenta directivă, în special ratele minime ale accizelor;
 - pentru consumul în regiunile Val d'Aosta și Gorizia;
 - pentru o reducere a ratei accizelor la benzina consumată pe teritoriul Friuli-Venezia Giulia, cu condiția ca ratele să respecte obligațiile prevăzute în prezenta directivă, în special ratele minime ale accizelor;
 - pentru o reducere a ratei accizelor la uleiurile minerale consumate în regiunile Udine și Trieste, cu condiția ca ratele să respecte obligațiile prevăzute în prezenta directivă;
 - pentru o scutire de accize la uleiurile minerale utilizate drept combustibil pentru producția de aluminiă în Sardinia;
 - pentru o reducere a ratei accizelor la combustibilul gazos utilizat pentru producția de aburi și la combustibilului gazos utilizat în furnale pentru uscarea și „activarea” sitelor moleculare în Reggio Calabria, cu condiția ca ratele să respecte obligațiile prevăzute în prezenta directivă;
 - pentru navigația aeriană alta decât cea reglementată de articolul 14 alineatul (1) litera (b) din prezenta directivă;
 - pentru uleiuri uzate reutilizate drept combustibil, fie direct după recuperare, fie după un proces de reciclare a uleiurilor uzate și în cazul în care reutilizarea este supusă accizelor.
9. LUXEMBURG:
- pentru GPL, gaze naturale și metan;
 - pentru vehiculele de transport public local de călători;
 - pentru o reducere a ratei accizelor la păcura grea destinată să încurajeze utilizarea unor combustibili care protejează mai bine mediul. Această reducere depinde în mod specific de conținutul de sulf, iar rata redusă nu trebuie să fie în nici un caz mai mică de 6,5 euro per tonă;
 - pentru uleiuri uzate reutilizate drept combustibil, fie direct după recuperare, fie după un proces de reciclare a uleiurilor uzate și în cazul în care reutilizarea este supusă accizelor.
10. ȚĂRILE DE JOS:
- pentru GPL, gaze naturale și metan;
 - pentru eșantioane de uleiuri minerale destinate analizelor, testelor de producție sau pentru alte scopuri științifice;
 - pentru utilizarea de către forțele armate naționale;
 - pentru aplicarea de rate diferențiate ale accizelor la GPL utilizat în transportul public;
 - pentru o rată diferențiată a accizelor la GPL utilizat drept carburant pentru colectarea deșeurilor, curățirea căilor de scurgere și de vehiculele de curățare a străzilor;
 - pentru o rată diferențiată a accizelor la motorina cu conținut scăzut de sulf (50 ppm) până la 31 decembrie 2004;
 - pentru o rată diferențiată a accizelor la benzina cu conținut scăzut de sulf (50 ppm) până la 31 decembrie 2004.

11. AUSTRIA:

- pentru gaze naturale și metan;
- pentru GPL utilizat drept carburant la vehiculele de transport public local de călători;
- pentru uleiuri uzate reutilizate drept combustibil, fie direct după recuperare, fie după un proces de reciclare a uleiurilor uzate și în cazul în care reutilizarea este supusă accizelor.

12. PORTUGALIA:

- pentru rate diferențiate ale impozitelor la benzina fără plumb destinate să reflecte diferitele categorii de mediu, cu condiția ca ratele diferențiate să respecte obligațiile prevăzute în prezenta directivă, în special ratele minime de impozitare stabilite în articolul 7;
- pentru scutiri de accize la GPL, gaze naturale și metan utilizate drept carburant în transportul public local de călători;
- pentru o reducere a ratei accizelor la combustibilul gazos consumat în regiunea autonomă Madeira; această reducere nu poate fi mai mare decât costurile suplimentare legate de transportarea combustibilului gazos în această regiune;
- pentru o reducere a ratei accizelor la păcura grea destinată să încurajeze utilizarea unor combustibili care protejează mai bine mediul; această reducere depinde în mod specific de conținutul de sulf, iar rata accizei aplicate păcurii grele trebuie să corespundă ratei minime a accizei la păcura grea prevăzute de legislația comunitară;
- pentru navigația aeriană alta decât cea reglementată de articolul 14 alineatul (1) litera (b) din prezenta directivă;
- pentru uleiuri uzate reutilizate drept combustibil, fie direct după recuperare, fie după un proces de reciclare a uleiurilor uzate și în cazul în care reutilizarea este supusă accizelor.

13. FINLANDA:

- pentru gazele naturale utilizate drept carburant;
- pentru o scutire de accize la metan și GPL, indiferent de utilizare;
- pentru rate reduse ale accizelor la motorină și combustibil gazos utilizat pentru încălzire, cu condiția ca ratele să respecte obligațiile prevăzute în prezenta directivă, în special ratele minime de impozitare stabilite în articolele 7-9;
- pentru rate reduse ale accizelor la benzină reformulată fără plumb și cu plumb, cu condiția ca ratele să respecte obligațiile prevăzute în prezenta directivă, în special ratele minime de impozitare stabilite în articolul 7;
- pentru navigația aeriană alta decât cea reglementată de articolul 14 alineatul (1) litera (b) din prezenta directivă;
- pentru navigația în ambarcațiuni private de agrement;
- pentru uleiuri uzate reutilizate drept combustibil, fie direct după recuperare, fie după un proces de reciclare a uleiurilor uzate și în cazul în care reutilizarea este supusă accizelor.

14. SUECIA:

- pentru rate reduse ale accizelor la motorină în conformitate cu clasificările de mediu;
- pentru rate diferențiate ale impozitelor la benzina fără plumb destinate să reflecte diferitele categorii de mediu, cu condiția ca ratele diferențiate să respecte obligațiile prevăzute în prezenta directivă, în special ratele minime ale accizelor;
- pentru o rată diferențiată a impozitului pe energie la benzina pe bază de alchilat pentru motoarele în doi timpi, până la 30 iunie 2008, cu condiția ca totalul accizelor aplicabile să respecte condițiile prezentei directive;

- pentru o scutire de accize la metanul produs prin procedee biologice și alte gaze reziduale;
- pentru o rată redusă a accizelor la uleiurile minerale utilizate în scopuri industriale, cu condiția ca ratele să respecte obligațiile prevăzute în prezenta directivă;
- pentru o rată redusă a accizelor la uleiurile minerale utilizate în scopuri industriale, prin introducerea atât a unei rate mai mici decât rata standard, cât și a unei rate reduse pentru întreprinderile mari consumatoare de energie, cu condiția ca ratele să respecte obligațiile prevăzute în prezenta directivă și să nu conducă la denaturări ale concurenței;
- pentru navigația aeriană alta decât cea reglementată în articolul 14 alineatul (1) litera (b) din prezenta directivă.

15. REGATUL UNIT:

- pentru rate diferențiate ale accizelor la carburantul cu conținut de motorină ecologică și la motorina ecologică utilizată drept carburant pur, până la 31 martie 2007. Trebuie respectate ratele minime comunitare și nu pot apărea supracompensări pentru costurile suplimentare legate de producerea carburanților ecogeni;
 - pentru GPL, gaze naturale și metan utilizați drept carburant;
 - pentru o reducere a ratei accizelor la motorină destinată să încurajeze utilizarea unor carburanți care protejează mai bine mediul;
 - pentru rate diferențiate ale impozitelor la benzina fără plumb destinate să reflecte diferențele categoriei de mediu, cu condiția ca ratele diferențiate să respecte obligațiile prevăzute în prezenta directivă, în special ratele minime de impozitare stabilite în articolul 7;
 - pentru vehiculele de transport public local de călători;
 - pentru o rată diferențiată a accizelor la emulsia apă/motorină, cu condiția ca ratele diferențiate să respecte obligațiile prevăzute în prezenta directivă, în special ratele minime ale accizelor;
 - pentru navigația aeriană alta decât cea reglementată de articolul 14 alineatul (1) litera (b) din prezenta directivă;
 - pentru navigația în ambarcațiuni private de agrement;
 - pentru uleiuri uzate reutilizate drept combustibil, fie direct după recuperare, fie după un proces de reciclare a uleiurilor uzate și în cazul în care reutilizarea este supusă accizelor.
-